

Lovforslag nr. L 237. Fremsat den 16. maj 1990 af arbejdsministeren (Kirkegaard)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.

(Kommunal arbejdsformidling)

§ 1

I lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. jf. lovbekendtgørelse nr. 510 af 19. juli 1989, som ændret ved lov nr. 840 af 20. december 1989, indsættes i § 24 som stk. 2:

»Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan anvise arbejde til personer, der modtager eller søger støtte efter afsnit III i lov om social bistand, og til personer, der tilhører andre særligt udsatte

grupper af ledige. Arbejdsministeren fastsætter efter forhandling med socialministeren og vedkommende kommunale organisationer samt arbejdsmarkedets parter nærmere bestemmelser om kommunalbestyrelsens formidlingsvirksomhed.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 1990.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Regeringen finder, at der er behov for at gennemføre grundlæggende strukturreformer på arbejdsmarkedet, hvis der skal findes en langsigtet løsning på ledighedsproblemet.

En samlet indsats skal derfor rettes både mod aktivering af de ledige og mod en bedre kvalificering af dem, der er aktive på arbejdsmarkedet.

Det foreliggende lovforslag om etablering af en kommunal arbejdsformidling er et led i regeringens planer om aktivering og uddannelse.

Der er ved de seneste ændringer af beskæftigelsesloven sket en fortsat decentralisering af beskæftigelsesindsatsen fra centralt til regionalt/lokalt niveau. I takt hermed er kommunernes og amtskommunernes ansvar og indflydelse blevet tilsvarende større.

Denne decentralisering og kommunalisering har vist sig at være til gavn for den særlige beskæftigelsesindsats, som retter sig mod de ledige, der tilhører særligt udsatte grupper, herunder de unge.

Det er efter regeringens opfattelse vigtigt, at der opnås størst mulig sammenhæng i den kommunale beskæftigelsesindsats, og det foreslås derfor, at kommunerne får mulighed for at foretage arbejdsanvisning for disse særlige grupper. Det bemærkes i denne forbindelse at den pr. 1. juli 1990 gennemførte liberalisering af arbejdsformidlingen ikke i sig selv er tilstrækkelig til at give kommunerne adgang til at formidle til det ordinære arbejdsmarked som følge af de begrænsninger, som kommunalfuldmagten sætter for kommunal udøvelse af formidlingsvirksomhed. Med det foreliggende lovforslag får kommunerne en positiv lov hjemmel til at anvise arbejde på det ordinære arbejdsmarked til personer, der tilhører særligt udsatte grupper af ledige.

Den foreslåede hjemmel til kommunal arbejdsformidling skal ses i sammenhæng med de regler om kommunal formidling, der er fastsat i anden under Arbejdsministeriet hørende lovgivning. Kommunernes opgaver i forbindelse med indslusning af ledige fra særligt udsatte grupper i ekstraordinære foranstaltninger i henhold til den arbejdsmarkedspolitiske

lovgivning sker således fortsat efter de i denne lovgivning fastsatte regler.

For at undgå dobbelt administration og øget bureaukrati er det afgørende nødvendigt, at det i forbindelse med indførelsen af kommunal arbejdsformidling gøres klart, hvilke opgaver, der hører hjemme i henholdsvis kommunalt og statsligt AF-regi. Det er særligt vigtigt, at kommunernes kontakt til de private virksomheder koodineres med AF's indsats på området, dels for ikke at ulejlige virksomhederne unødigt dels for at udnytte det statslige AF's kendskab til virksomheder og arbejdsmarkedet.

Under hensyn hertil og for i det hele taget at sikre et smidigt samarbejde mellem AF og kommunerne foreslås det, at arbejdsministeren fastsætter nærmere regler herom.

Bl.a. som følge af regionale/lokale forskelle må regulering af kompetencefordelingen mellem de forskellige offentlige instanser via lovgivning anses for uhensigtsmæssig. Kompetencefordelingen bør i stedet ske på aftalemæssigt grundlag, således at aftalerne indgås regionalt/lokalt på grundlag af principper, der fastlægges i en rammeaftale mellem de kommunale organisationer og de centrale arbejdsmarkedsmyndigheder.

Som led i den igangværende regionalisering og under hensyn til det ønskelige i at opnå den bedst mulige udnyttelse af de samlede ressourcer er det vigtigt, at der bliver mulighed for regionalt/lokalt at træffe samarbejdsaftaler, der tilgodeser særlige regionale/lokale hensyn.

Aftaleparterne bliver i disse situationer vedkommende (amts)kommune og AF/Arbejdsmarkedsnævn. Aftalerne kan eventuelt indgås med kommuneforeningerne i amterne.

Det forudsættes, at (amts)kommunen og AF/Arbejdsmarkedsnævn holder hinanden orienteret om alle forhold af betydning for samarbejdet, og at arbejdsmarkedsnævnene periodevis udarbejder redegørelser med en vurdering af behovet for beskæftigelses- og uddannelsesaktiviteter.

Det forudsættes endvidere, at der under forhandlingerne med de kommunale organisationer sker en præcisering af de særligt udsatte grupper, for hvilke

kommunerne får formidlingsansvaret efter en gennemførelse af lovforslaget. Det vil typisk være unge kontanthjælpsmodtagere og unge, der er potentielle modtagere af kontanthjælp. Endvidere voksne personer, der får støtte efter bistandsloven, dagpenge efter lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel, eller pension efter lov om socialpension, og revalidender.

Regeringen har ved udarbejdelsen af lovforslaget lagt vægt på kommunernes ønske om at kunne formidle arbejde til ledige, jf. Kommunernes Landsfor- enings debatoplæg fra februar 1990 om en mere aktiv kommunal arbejdsmarkedsindsats.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslaget forventes ikke at få økonomiske eller administrative konsekvenser af betydning. Efter forslaget får kommunerne en adgang, men ingen pligt, til at anvise arbejde på det ordinære arbejdsmarked til personer, der tilhører begrænsede, særligt udsatte grupper af ledige. I hvilket omfang kommunerne vil gøre brug af den nye kommunale anvisningsret, vil afhænge af den nærmere udformning af de regionale/lokale samarbejdsaftaler.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af den bestemmelse,
der berøres af lovforslaget*

I § 24 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Kommunalbestyrelsen kan anvise arbejde til personer, der modtager eller søger støtte efter afsnit III i lov om social bistand, og til personer, der tilhører andre særligt udsatte grupper af ledige. Arbejdsministeren fastsætter efter forhandling med socialministeren og vedkommende kommunale organisationer samt arbejdsmarkedets parter nærmere bestemmel-

ser om kommunalbestyrelsens formidlingsvirksomhed.«

§ 24. En anerkendt arbejdsløshedskasse kan anvise arbejde til sine ledige medlemmer og henvise sådanne til samtale, jf. § 20. Arbejdsdirektøren kan efter forhandling med Landsarbejdsnævnet fastsætte nærmere regler herom.